**C U R T E A  D E  A P E L  N O R D**

Dosarul nr. 4r-1158/25 Judecătoria Bălți sediul Central
4-25056715-03-4r-30062025 Judecător Natalia Foma

**D E C I Z I E**
În numele Legii
23 septembrie 2025

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Preşedintele şedinţei: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursurile declarate de **Natalia Popova** și avocatul Iulian Paciurca, împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 04.06.2025, pronunțată pe cazul contravențional de acuzare a Nataliei Popova de comitere a contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) CCo.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

**C O N S T A T Ă:**

La data de 11.04.2025, de către agentul constatator din cadrul IP Bălți, Ghergan Dmitri, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 454082, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional în privința Nataliei Popova, pe faptul că ea, în perioada iulie-octombrie 2024 a acceptat instalarea aplicației mobile PSB pentru primirea mijloacelor bănești în scopul susținerii unui candidat la alegerile prezidențiale.

Pentru fapta descrisă, prin decizia agentului constatator din 11.04.2025, i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37 500 lei.

La 22.04.2025 contravenienta Natalia Popova a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 454082 și decizia de sancționare din 11.04.2025 întocmite de agentul constatator Ghergan Dmitri în privința Nataliei Popova pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 04.06.2025, s-a respins contestația înaintată de Popova Natalia, împotriva procesului-verbal cu privire la

contravenție seria nr. MAI06 454082 din 11.04.2025 prin care Popova Natalia a fost supusă răspunderii contravenționale conform art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de către contravenienta Natalia Popova, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu pronunțarea unei noi hotărâri de anulare a procesului verbal cu privire la contravenție.

În motivarea recursului a invocat, că soluția instanței de fond este neîntemeiată și ilegală, fiind adoptată în contradicție cu circumstanțele cauzei și cu grave vicii de procedură. Acesta consideră că instanța a acordat o valoare probatorie absolută procesului-verbal întocmit de agentul constatator, fără a examina poziția, explicațiile sau argumentele contestatarei.

De asemenea, recurentul invocă încălcarea principiului prezumției de nevinovăție, întrucât instanța a transferat sarcina probei asupra contestatarei, apreciind că lipsa unor probe în apărare echivalează cu dovedirea vinovăției. În acest sens, avocatul subliniază că legea impune obligația probei în sarcina agentului constatator, iar simpla negare a vinovăției nu poate fi interpretată în defavoarea persoanei acuzate.

Totodată, critică faptul că instanța a acceptat necondiționat poziția agentului constatator, a copiat argumentele acestuia și a ignorat complet apărarea formulată în contestație. Recurenta susține că instanța nu a analizat temeinic probele, nu a verificat modul în care agentul și-a exercitat atribuțiile și a făcut trimiteri la principii internaționale privind combaterea corupției electorale, fără a dovedi în mod concret comiterea faptei prevăzute la art. 47[1] Cod Contravențional.

În plus, consideră că instanța nu a examinat cauza în esență, nu a analizat proporționalitatea sancțiunii și nu a respectat standardele unui proces echitabil, încălcând principiul egalității armelor și accesului efectiv la justiție.

Susține că instanța de fond nu a demonstrat întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] Cod Contravențional, atât sub aspect obiectiv, cât și subiectiv.

Recurenta invocă faptul că instanța a omis să analizeze probele în mod complet și obiectiv, bazându-se exclusiv pe procesul-verbal întocmit de agentul constatator și pe presupuneri neconfirmate prin probe directe.

Aceasta consideră că nu a fost stabilit nici momentul, nici persoana concretă de la care ar fi fost primiți banii, nici scopul real al acestora. Nu există probe care să demonstreze că recurentul a pretins, acceptat sau primit mijloace financiare pentru exercitarea dreptului electoral într-un anumit mod. Lipsește dovada unei influențe reale asupra votului exprimat de recurent și nu a fost verificat dacă acesta a participat efectiv la alegeri.

Recurentul critică faptul că instanța nu a analizat în mod real proveniența fondurilor, destinația acestora, legătura lor directă cu recurentul și scopul transmisiei, toate aceste omisiuni fiind esențiale pentru a putea reține existența contravenției. În opinia apărătorului, întreaga sancțiune se bazează pe deducții subiective și probe indirecte, ceea ce încalcă grav principiile procesului echitabil și duce la nulitatea absolută a actelor constatatoare.

Este de părerea, că procesul-verbal întocmit de agentul constatator are un caracter formal, nefiind detaliat cu privire la fapta concretă și elementele acesteia, iar decizia de sancționare este lipsită de temei probator. Apărătorul consideră că agentul nu a desfășurat o anchetă contravențională veritabilă, limitându-se la simple afirmații și presupuneri, fără acumularea și analiza obiectivă a probelor.

Acesta invocă faptul că nu a fost stabilit cu claritate nici cine ar fi transmis sumele pretinse, nici scopul acestor transferuri, nici momentul exact al presupusei fapte. Mai mult, nu există nicio dovadă că banii au fost primiți sau acceptați de către clientul său, ori că ar exista o legătură directă între un mesaj bancar, o aplicație și exercitarea votului în scopul influențării acestuia.

Recurentul subliniază că nu s-a stabilit dacă recurentul a folosit numărul de telefon pe care ar fi venit mesajul bancar, iar ipoteza utilizării acestuia de către o terță persoană nu a fost exclusă. El atrage atenția asupra faptului că singura „probă” invocată este un presupus mesaj SMS de la o bancă străină, care nu a fost verificat și nici prezentat în cauză.

Consideră că sancțiunea a fost aplicată abuziv, fără existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. $47^1$ Cod Contravențional, iar instanța de fond a ignorat omisiunile esențiale ale agentului constatator, precum și gravele deficiențe de procedură și fond.

Astfel concluzionează, că nu există probe care să confirme vinovăţia sa de dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar instanţa nu a verificat temeinic probele, nu a audiat martori şi nu a dispus expertize pentru a înlătura dubiile.

Mai mult ca atât consideră, că dubiile au fost interpretate eronat în defavoarea contravenientului, încălcând prezumţia de nevinovăţie, iar procesul-verbal este întocmit cu grave erori, fără indicii clare ale elementelor constitutive ale contravenţiei. Agentul constatator nu a demonstrat că banii sau foloasele au fost primite cu scopul de a influenţa votul. Nu s-a probat că banii sau serviciile primite nu i se cuveneau alegătorului. Nu există niciun angajament sau intenţie a contravenientului de a-şi exercita drepturile electorale în mod determinat de aceste foloase.

Astfel, invocă, că probele anexate nu susţin comiterea contravenţiei, iar sancţiunea a fost aplicată pe baza unor presupuneri, fără probe certe, încălcând principiul „in dubio pro reo”.

Instanţa a ignorat lipsa elementelor constitutive ale contravenţiei şi a aplicat o sancţiune disproporţionată, fără motivare adecvată.

Susține, că în speță, instanța nu a realizat această analiză completă, neglijând astfel prevederile legale și principiul proporționalității.

Împotriva hotărârii instanţei de fond, cerere de recurs a depus si avocatul Iulian Paciurca în interesele contravenientei Natalia Popova, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea contestaţiei prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi încetarea procesului contravenţional în legătură cu lipsa faptului contravenţiei; constatarea încălcării legalităţii procesului contravenţional şi a dreptului la apărare a justiţiabilului; emiterea încheierii interlocutorii privind aducerea la cunoştinţă a IGP, despre încălcările drepturilor omului consacrate în CEDO.

În susţinerea cerinţelor recursului recurentul a invocat că, concluzia instanţei privind existenta probelor concludente are un caracter generalizat si insuficient motivat, întrucât nu este fundamentată pe o analiză efectivă, individualizată şi pertinentă a fiecărui mijloc de probă administrat în cauză.

În motivarea sa, instanţa nu distinge în mod clar care probe susţin acuzaţia, care o infirmă şi nici nu explică ce a demonstrat fiecare probă în parte. Această omisiune afectează în mod grav dreptul la un proces echitabil, prevăzut de articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Instanţa de fond nu şi-a executat obligaţia pozitivă de a motiva în mod suficient hotărârea contestată, astfel încât pentru apărare să fie clar înţeles raţionamentul juridic care a stat la baza analizei probelor şi a soluţiei.

Din analiza actelor procedurale incluse în dosar reiese că procesul contravenţional a fost iniţiat fără existenta unui act administrativ expres şi formalizat, emis de către autoritatea competentă, care să ateste legal şi oficial pornirea urmăririi contravenţionale, conform cerinţelor care derivă din normele prevăzute la art.374 alin. (21), art.399 și art.400 Cod contravenţional.

Totodată, în cauză nu există nici un act care să ateste ca poliţistul a fost desemnat oficial în calitate de agent constatator de către autoritatea publică competentă, conform art. 385 alin. (2) Cod contravenţional. Lipsa acestei desemnări formale atrage nelegalitatea tuturor actelor procesuale întocmite, întrucât o persoană poate exercita atribuţii de constatare a contravenţiilor doar dacă este împuternicită expres printr-un act administrativ intern. În lipsa unui asemenea document, întreaga procedură este afectată de nulitate, întrucât s-a acţionat fără competenţa legală, cu încălcarea flagrantă a principiului legalităţii sancţionării consacrat de art. 5 Cod contravenţional.

Recurentul suplimentar a indicat asupra faptului că în cauză a fost grav încălcat dreptul persoanei vizate de a-şi pregăti apărarea, garantat de art. 6 § 3 lit.

b) din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, potrivit căruia orice acuzat are dreptul „să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale”.

La fel, apărarea consideră că autorităţile nu au respectat obligaţia legală şi pozitivă de a desfăşura o cercetare completă, obiectivă şi sub toate aspectele, astfel cum prevede în mod expres art. 381 alin. (4) Cod contravenţional: „Autoritatea competentă [...] are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţe care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana [...].”

Pe lângă lipsa informării amănunţite, procesul-verbal întocmit în cauză nu respectă cerinţele de individualizare a faptei, astfel cum sunt prevăzute de art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravenţional. Potrivit acestei dispoziţii, procesul-verbal trebuie să cuprindă: „fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.” În speţă, procesul-verbal este redactat în termeni generici, fără a conţine detalii privind suma de bani, în favoarea cărui candidat ori partid s-ar fi comis fapta, dacă votul a fost exprimat ca urmare a coruperii, consecinţele juridice şi pagubele.

Recurentul consideră că, simpla constatare a agentului constatator nu este suficientă pentru stabilirea vinovăţiei unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. Atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului, neconfirmate prin alte mijloace de probă, pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul in dubio pro reo.

Totodată, agentul constatator a aplicat sancţiunea maximă permisă de lege, fără a individualiza pedeapsa în raport cu circumstanţele concrete ale faptei şi ale persoanei. Nu s-au analizat aspecte esenţiale precum situaţia materială a contravenientului, lipsa antecedentelor, ori eventualele circumstanţe atenuante, contrar cerinţelor imperative prevăzute de art. 9 Cod contravenţional. Această abordare formală şi arbitrară duce la concluzia că pedeapsa aplicată este nelegală şi disproporţionată, fiind dispusă în lipsa unei fundamentări obiective şi a unei evaluări corecte a vinovăţiei.

Consideră că, învinuirea şi sancţionarea adusă pe caz echivalează cu o ingerinţă nejustificată în exerciţiul dreptului de vot al clientei. Dreptul de a vota liber, direct şi fără presiuni este consacrat ca drept fundamental atât în art. 38 din Constituţia Republicii Moldova, cât şi în art. 3 din Protocolul nr. 1 la Convenţia Europeana a Drepturilor Omului. Statul are obligaţia pozitivă de a proteja libertatea de opţiune electorală, nu de a o compromite prin aplicarea arbitrară a unor sancţiuni contravenţionale pentru fapte nedovedite.

Potrivit art.471 alin.(1) CCo, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor*, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*. Astfel, fiind numită cauza spre examinare pentru data de 23.09.2025, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. La caz referințe nu au fost înaintate.

Verificând argumentele invocate în recursuri, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că recursurile declarat urmează a fi respinse ca nefondate cu menținerea hotărârii contestate, soluție care este adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.c) CCo, potrivit căruia, *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul: ...este nefondat*.

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) Cod contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. $447^1$ alin. (8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a

cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de respingere a contestației.

Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a respins contestația Natalia Popova împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 454082 din 11.04.2025 și a deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. 448 Cod contravențional.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de

prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

La caz, Colegiul indică că vina contravenientei se probează prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 întocmit în privința Natalia Popova în baza art.47[1] alin. (1) Cod Contravențional;

- extrase din fișierul format Excel – anexă la raportul de analiză informaţional-criminală al Direcției investigații analitice a Inspectoratului național de investigații din 07.02.2025;

- raport din 08.04.2025 eliberat de șef adjunct secție, șef al Serviciului interacțiune comunitară al Secției Securitate publică comisar principal Iurie Vasilachi;

- scrisoarea nr. 34/17/1-3599 din 07.04.2025;

- raportul de analiză informaţional-criminală întocmit de către Inspectoratul General al Poliţiei Inspectoratul Național de Investigații Direcția Investigații Analitice din 07.02.2025, care atestă, că informația obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art.138[4] CPP „Colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice” potrivit căreia s-a stabilit că, utilizatorul numărului SIM ***** al furnizorului de servicii de comunicații SA „Moldcell”, care s-a dovedit a fi Natalia Popova, care în perioada august-octombrie 2024 a primit 6 (șase) mesaje de intrare, prin intermediul căruia de către reprezentanții Partidului Politic „Victoria”, prin intermediul aplicaţiei mobile cu identificatorul „PSB” (Federaţia Rusă) au fost oferiți și dați bani în schimbul exercitării/neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumul republican din anul 2024.

- raport privind înregistrarea contravenției din 08.04.2025;

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 08.04.2025.

În susținerea fermității hotărârii instanței de judecată, instanța de recurs conchide că, fapta prejudiciabilă comisă de către Natalia Popova se deduce în mod

expres prin prisma informației obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art.138[6] CPP ,,identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”, se atestă faptul că, contravenienta a comis încălcarea prevăzută la art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47[1] Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

Pe acest segment, Colegiul penal reține că s-a expus și Curtea Constituțională unde potrivit pct.310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art. 47[1] alin.(1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Astfel, în măsura în care contravenția reglementată de art.47[1] alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau primirii mijloacelor bănești, chiar și la nivel de intenție confirmată prin acțiune, la caz acțiunea realizându-se prin instalarea aplicației în telefonul mobil și recepționarea mesajelor.

Astfel, nu este relevantă dovada retragerii fizice a banilor, iar realizarea efectivă a scopului (votul propriu-zis) nu este cerută de norma legală pentru a reține contravenția.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Natalia Popova în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Natalia Popova nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceea faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În altă ordine de idei, Colegiul analizând procesul-verbal cu privire la contravenție evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau

derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania*).

Argumentele privind lipsa în acțiunile Natalia Popova a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Colegiul penal ține a menționa faptul că anume prin instalarea aplicației PSB Bank în telefonul personal și recepționarea mesajelor de expediere a mijloacelor financiare, se atestă cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Prin urmare, Colegiul penal susține poziția primei instanțe referitor la faptul că, din probatoriul cumulat este demonstrat că, Natalia Popova se folosește de numărul de telefon sus menționat, unde a fost instalată aplicația PSB, iar în perioadele nominalizate supra a fost accesată aplicația PSB, prin urmare fiind demonstrat pretinderea la bunuri, servicii, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

De rând cu acesta, Colegiul penal nu poate accepta argumentul privind inadmisibilitatea înscrisurilor prezentate de către agentul constatator obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or aceste date au fost obținute în cadrul unui proces valid, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a dreptului privind protecția vieții private și a secretului corespondenței Natalia Popova, astfel prin prisma *extrasului din rezultatul MSI-Anexa nr. 1, colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice privind aplicația mobilă – colectare „Moldtelecom”* s-a demonstrat în mod incontestabil implicarea celui din urmă în cadrul unor activități ilegale care în esență a subminat procesul democratic al alegerilor avute loc la 20 octombrie 2024, neavând astfel importanță juridică dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

Subsecvent, instanța de recurs ține a trece în revistă că, înscrisurile prezentate de către agentul constatator obținute în cadrul MSI nu pot fi considerate improprii procedurii contravenționale în cauza Nataliei Popova, or tocmai

rezultatul acestor acțiuni au și fructificat atingerea scopului scontat în constatarea subiectului activ al contravenției care datorită activității sale active a dus la lezarea principiilor democratice al alegerilor nominalizate.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal menționează că de către Procuratura Anticorupție se desfășoară urmărirea penală nr. 2023970322 pe indicii calificativii ale infracțiunilor prevăzute la art. $181^3$, art. 243 alin. (3) lit. a) și b) și art. 284 alin. (1) Cod penal, iar în rezultatul acțiunilor de urmărire penală s-a stabilit coruperea electorală a mai multor cetățeni ai RM de către reprezentanții partidelor afiliate lui Ilan Șor, iar faptul dat a generat intentarea mai multor procese contravenționale în vederea verificării informațiilor preliminare stabilite în baza rezultatelor MSI, iar ca urmare a adeveririi acestor informații, au fost trase la răspundere contravențională persoanele vinovate, inclusiv și Natalia Popova.

În atare circumstanțe, se relevă pertinența și admisibilitatea probelor acumulate în cadrul MSI, or, anume în rezultatul acestor măsurii a fost stabilit cercul persoanelor implicate în corupere electorală, cu alte cuvinte, acestea au constituit un început de probă *(prima facie case)*, care examinate în mod logic şi în coraport cu alte circumstanțe pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor contravenției.

În ceea ce privește susținerile avocatului privind inadmisibilitatea înscrisurilor prezentate de agentul constatator, instanța reține că probele au fost administrate în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile și au fost puse la dispoziția părților pentru a fi contestate. De asemenea, înscrisurile în cauză au legătură directă și relevantă cu fapta imputată contravenientului,

De asemenea, argumentul privind încălcarea principiului egalității armelor și a procesului echitabil este nefondat, întrucât instanța a analizat toate probele și argumentele părților, acordând fiecărei poziții aprecierea corespunzătoare în baza legii.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, or, Natalia Popova i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă, în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celei din urmă, Colegiul conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

Instanța de recurs respinge argumentele avocatului, constatând că probele informatice și procesul-verbal au fost obținute și păstrate conform normelor legale,

beneficiind de prezumția de autenticitate relativă. De asemenea, instanța apreciază că sarcina probei revine contestatoarei, care nu a demonstrat în mod convingător lipsa vinovăției sau incapacitatea sa, iar dovezile medicale invocate nu exonerează de răspundere. În concluzie, instanța consideră că sancțiunea aplicată este legală și temeinică, iar dreptul la apărare a fost respectat pe deplin.

În concluzie Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondate recursurile contravenientei Natalia Popova și avocatului Iulian Paciurca declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 04.06.2025, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) CCo, Colegiul penal, -

**D E C I D E:**

Recursurile declarate de **Natalia Popova** și avocatul Iulian Paciurca, împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 04.06.2025, pronunțată pe cazul contravențional de acuzare a Nataliei Popova de comitere a contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) CCo, se resping ca nefondate, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.